

господарювання стимулюватиме природоохоронну діяльність, що в свою чергу підвищить інвестиційну привабливість підприємства, або навіть цілої держави.

Можна стверджувати, що Україні потрібна стабільна екологічна ситуація, покращити яку можливо шляхом впровадження екологічного аудиту. Гостро стає потреба адаптації вітчизняного законодавства до світових вимог, при цьому потрібно значну увагу приділяти охороні навколишнього середовища. В цьому питанні, Україні можна звернутися до досвіду зарубіжних країн. Так, у країнах ЄС, де використовуються стандарти EMAS (Environmental Management and Audit System), результати аудиту оформлюються у вигляді екологічної декларації, яка є обов'язковою для опублікування (одна з основних відмінностей від стандарту ISO 14001). На сайтах міжнародних компаній на зразок Nokia, Sony Ericsson тощо можна отримати відкритий доступ до екологічних декларацій за кожним товаром. Така екологічна декларація містить інформацію про вплив на довкілля не тільки процесу виробництва товару, а й його розробки та користування.

Перш за все, для заохочення проведення екологічного аудиту підприємствами державі необхідно донести до керівництва важливість такої перевірки. Крім того, витрати на проведення цього аудиту повинні відшкодовуватись з бюджету.

Радіонова Н. Й., к.е.н., доцент,

Лук'янова А. Г., студент,

Київський національний університет технологій та дизайну

ОСОБЛИВОСТІ НОРМАТИВНОЇ БАЗИ АУДИТУ УСТАНОВЧИХ ДОКУМЕНТІВ І ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ

Для початку господарської діяльності будь-яке підприємство потребує власних джерел її фінансування. У момент створення підприємства таку функцію виконує його початковий капітал, який за своїм матеріальним складом є сукупністю активів, інвестованих засновниками (учасниками). На

цьому етапі підприємство ще не має зовнішньої заборгованості, тому його власний капітал дорівнює вартості активів підприємства. Значення власного капіталу в оцінці діяльності підприємства представлено на рис.1.

Рис. 1. Роль власного капіталу в оцінці діяльності підприємства

Розвиток підприємства потребує насамперед мобілізації та підвищення ефективності використання власного капіталу, так як це забезпечує ріст його фінансової стійкості й рівня платоспроможності, тому своєчасний аудит власного капіталу є актуальним для кожного товариства.

Метою аудиту статутних документів є ретельна перевірка юридичних підстав на право функціонування економічного суб'єкта відповідно до чинного законодавства та підтвердження права власності юридичних і фізичних осіб.

Вимоги до змісту й оформленню установчих документів закладені в Господарському кодексі України, Цивільному кодексі України, Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», Законі України «Про реєстрацію фізичних та юридичних осіб – підприємців», Законі України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», Законі України «Про аудиторську діяльність», Положенні про порядок підтвердження Антимонопольним комітетом України наявності контрольного пакета акцій.

Аудитор перевіряє, що в статуті товариства вказані всі необхідні реквізити: найменування юридичної особи, органи управління товариством, їх компетенція, порядок прийняття ними рішень, порядок вступу до товариства й виходу з нього. У статуті акціонерного товариства повинні також міститись відомості про види акцій, які можуть випускатися товариством, їх номінальна вартість, співвідношення акцій різних видів, кількість акцій, які придбані засновниками, наслідки невиконання зобов'язань з викупу акцій, строк і порядок виплати частини прибутку (дивідендів) за підсумками роботи за рік. Вартість однієї акції, співвідношення простих і привілейованих акцій визначаються зборами акціонерів і фіксуються у статуті товариства й реєструються в державних органах. Основну увагу аудитор повинен зосередити на внесках у статутний капітал товариства. Такими внесками можуть бути грошові еквіваленти у вигляді цінних паперів, нематеріальних активів, патентів, брокерських місць, ліцензій, прав на користування природними ресурсами, у тому числі конфіденційна і інтелектуальна власність, основні засоби тощо. Основна інформація про внески до статутного капіталу представлена в ч. 2 ст. 115 Цивільного кодексу України і ч. 1 ст. 86 Господарського кодексу України.

Відповідно до Цивільного та Господарського кодексів України грошову оцінку внеску учасника товариства проводять за згодою інших учасників у порядку, визначеному установчими документами.

Держкомпідприємництва рекомендує при самостійній оцінці учасниками своїх внесків оформляти акт оцінки майна, внесеного до статутного капіталу (лист від 14.09.04 р. № 6279). Спеціальних вимог до змісту названого документа немає, тому самі учасники (засновники) можуть скласти його і закріпити в установчому документі.

При будь-яких умовах аудитор перевіряє вид внеску, здійсненого кожним учасником (у грошовій або майновій формі), указанного в протоколі загальних зборів (рішенні про створення підприємства) та статуті та правильність його відображення в обліку.

Найчастіше засновники вносять свою частку до статутного капіталу на розрахунковий рахунок товариства. Підтвердженням внесення засновником внеску в статутний капітал у вигляді безготівкових коштів є банківська виписка.

Аудитор перевіряє правильність балансу, складеного на дату реєстрації статуту акціонерного товариства. Вартість реалізованих до реєстрації статуту акцій має бути відображена на окремому рахунку. Після реєстрації статуту вони зараховуються в погашення заборгованості державного підприємства за балансом і зараховуються у статутний капітал. Інші кошти від продажу акцій перераховуються в бюджет або фонд державного майна. Перевищення вартості реалізованих акцій над їх номінальною вартістю є засновницьким (фундаторським), або емісійним доходом, який може бути використано на компенсацію різниці, створеної при можливій реалізації акцій за вартістю нижче номінальної, або на створення страхових резервів.

Радіонова Н. Й., к.е.н., доцент,

Самойлова А.Ю., студент,

Київський національний університет технологій та дизайну

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ АУДИТУ РОЗРАХУНКІВ З ПОСТАЧАЛЬНИКАМИ ТА ПІДРЯДНИКАМИ

Метою аудиту є висловлення думки про достовірність фінансової звітності і відповідності порядку ведення бухгалтерського обліку чинному законодавству. У процесі господарської діяльності підприємства вступають у взаємовідносини з постачальниками та підрядниками з приводу придбання запасів, основних засобів, отримання послуг тощо. Такі операції супроводжуються відповідними розрахунками. Аудит розрахунків з постачальниками та підрядниками є важливим для кожного підприємства, оскільки такий контроль допомагає своєчасно регулювати дебіторську і кредиторську заборгованість, що впливає на ліквідність та платоспроможність кожного підприємства.

До завдань аудиту розрахунків з постачальниками та підрядниками відносять:

1. Аудит організації первинного обліку розрахунків з постачальниками і підрядниками.